A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2015. október 26.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Olyan személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó — A felperes nevének jegyzékbe vétele — A jegyzékbe vétel megalapozottságára vonatkozó bizonyíték”

A T-290/14. sz. ügyben,

Andriy Portnov (lakóhelye: Kijev [Ukrajna], képviseli: M. Cessieux avocat)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: V. Piessevaux és J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Gauci és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet (HL L 66., 1. o.; helyesbítés: HL L 70., 36. o.), valamint az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat (HL L 66., 26. o.; helyesbítés: HL L 70., 35. o.) megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben a felperes nevét felvették azon személyek, szervezetek és szervek jegyzékébe, akikre, illetve amelyekre e korlátozó intézkedések alkalmazandók,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis tanácselnök (előadó), Czúcz O. és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. május 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A felperes, Andriy Portnov ukrán állampolgár, aki az ukrán közigazgatásban több tisztséget töltött be, többek között az ukrán elnök tanácsadója volt.

2 2014. március 5-én az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozatot (HL L 66., 26. o.; helyesbítés: HL L 70., 35. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat).

3 A megtámadott határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, Ukrajnában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

(2) A mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek rendelkezésére vagy javára – sem közvetlenül, sem közvetve – nem bocsátható pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás.”

4 A szóban forgó korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos általános szabályokat ugyanezen cikk következő bekezdései határozzák meg.

5 A Tanács ugyancsak 2014. március 5-én az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján elfogadta az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendeletet (HL L 66., 1. o.; helyesbítés: HL L 70., 36. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).

6 A megtámadott határozatnak megfelelően a megtámadott rendelet előírja a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadását, valamint az említett határozatban szereplőkkel lényegében azonos kifejezésekkel meghatározza az említett korlátozó intézkedések általános szabályait.

7 A megtámadott határozattal és rendelettel érintett személyek neve – többek között a jegyzékbe vételük indokolásával – az említett határozat mellékletében, valamint az említett rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékben (a továbbiakban: jegyzék) jelenik meg.

8 A felperes neve az „ukrán elnök egykori tanácsadója” azonosító információkkal, valamint a következő indokolással jelent meg a jegyzékben:

„Ukrajnában ukrán közpénzek sikkasztásával és Ukrajnából való illegális kivitelével összefüggő bűncselekmények kivizsgálására irányuló büntetőeljárás alatt álló személy [helyesen: Ukrajnában állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és az Ukrajnából való jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekmények miatti nyomozás érdekében büntetőeljárás alatt álló személy].”

9 2014. március 6-án a Tanács közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a megtámadott határozatban és rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek részére szóló értesítést (HL C 66., 1. o.).

10 Ezen értesítés szerint „[a]z érintett személyek a Tanácsnál kérvényezhetik annak a határozatnak a felülvizsgálatát, amellyel felkerültek a[...] jegyzékre. A kérvényt az igazoló dokumentumokkal együtt [...] kell küldeni”. Az értesítés felhívja az érintett személyek figyelmét „arra a lehetőségre [is], hogy a Tanács határozata ellen az [EUMSZ] 275. cikk[...] második bekezdésében, valamint [az EUMSZ] 263. cikk[...] negyedik és hatodik bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban jogorvoslati kérelmet nyújthatnak be a[...] Törvényszék[...]hez”.

11 2014. április 17-én a felperes neve jegyzékbe vételének a felülvizsgálata iránti kérelmet – beleértve az említett jegyzékbe vételt igazoló bizonyítékok közlése iránti kérelmet is – intézett a Tanácshoz.

12 A Tanács megerősítette, hogy a kérelem vizsgálat alatt áll, valamint közölte az ellenkérelem és a viszonválasz mellékletében a felperes iratanyagát képező iratokat, nevezetesen Ukrajna legfőbb ügyésze hivatalának az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez címzett, 2014. március 3-i levelét (a továbbiakban: 2014. március 3-i levél), valamint a megtámadott jogi aktusoknál későbbi egyéb bizonyítékokat.

13 A megtámadott határozatot és rendeletet a megtámadott határozat végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 2014/216/KKBP tanácsi végrehajtási határozat (HL L 111., 91. o.), és a megtámadott rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 381/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 111., 33. o.) módosította. A 2014/216 végrehajtási határozat és a 381/2014 végrehajtási rendelet azonban nem módosította a felperes helyzetét.

14 A megtámadott határozatot a megtámadott határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i 2015/143/KKBP tanácsi határozat (HL L 24., 16. o.) is módosította, amely 2015. február 1-jén lépett hatályba. Ami a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbe vételi kritériumait illeti, az említett határozat 1. cikkéből kitűnik, hogy a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdését a következő szöveg váltotta fel:

„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok Ukrajnában történő megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

E határozat alkalmazásában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek az ukrán hatóságok által az alábbiak végett folytatott nyomozás alatt álló személyek:

a) a közkiadásokra felhasznált ukrajnai állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] hűtlen kezelése, vagy ebben való bűnrészesség; vagy

b) a közhivatalt ellátó személy által elkövetett hivatallal való visszaélés, melynek célja, hogy saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előnyt szerezzen, ezáltal kárt okozva a közkiadásokra felhasznált ukrajnai állami vagyonban vagy egyéb eszközökben [helyesen: pénzeszközökben], illetve az ebben való bűnrészesség”.

15 A megtámadott rendelet módosításáról szóló, 2015. január 29-i 2015/138/EU tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.) a 2015/143 határozatnak megfelelően módosította a megtámadott rendeletet.

16 A megtámadott határozatot és rendeletet később módosította a megtámadott határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i 2015/364/KKBP tanácsi határozat (HL L 62., 25. o.), és a megtámadott rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i 2015/357/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 62., 1. o.). A 2015/364 határozat módosította a megtámadott határozat 5. cikkét azzal, hogy

meghosszabbította egyes személyek esetében – akiknek, illetve amelyeknek a nevét jegyzékbe vették – a korlátozó intézkedéseket 2016. március 6-ig vagy 2015. június 6-ig. A 2015/357 végrehajtási rendelet következésképpen felváltotta a megtámadott rendelet I. mellékletét.

17 E módosításokat követően a felperes neve már nem szerepel a jegyzékben.

Az eljárás és a felek kérelmei

18 A Törvényszék Hivatalához 2014. április 29-én benyújtott keresetlevéllel a felperes előterjesztette a jelen keresetet. A felperes a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján gyorsított eljárásban történő határozathozatal iránti kérelmet is benyújtott.

19 2014. június 4-i határozatával a Törvényszék elutasította a gyorsított eljárásban történő határozathozatal iránti kérelmet.

20 2014. július 24-én a Tanács benyújtotta ellenkérelmét. A Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 18. cikke (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Tanács indokolással ellátott kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy az ellenkérelem egyes mellékleteinek a tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.

21 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 4-én benyújtott iratban az Európai Bizottság a Tanács kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba történő beavatkozásának megengedését kérte. 2014. szeptember 11-i végzésével a Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke megengedte ezt a beavatkozást. A Törvényszék Hivatalához 2014. október 14-én benyújtott beadványban a Bizottság lemondott a beavatkozási beadvány benyújtásáról.

22 A választ, illetve a viszonválaszt a Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 17-én, illetve 2014. november 12-én nyújtották be. A Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások 18. cikke (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Tanács indokolással ellátott kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy a viszonválasz egyes mellékleteinek a tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.

23 Az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a Törvényszék 2015. március 31-én felhívta a feleket arra, hogy nyújtsák be az azzal a kérdéssel kapcsolatos észrevételeiket, hogy a felperes megőrizte-e az eljáráshoz fűződő érdekét, miután törölték a nevét a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékéből, igenlő válasz esetén pedig az ilyen érdek mely jogalapokkal összefüggésben állt fenn. A felek e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tettek.

24 A Törvényszék a 2015. május 21-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.

25 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet a rá vonatkozó részében;

– semmisítse meg a megtámadott határozatot a rá vonatkozó részében;

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

26 A Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet megalapozatlannak;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére;

– másodlagosan állapítsa meg, hogy a megtámadott határozat joghatásai a megtámadott rendelet részleges megsemmisítésének a hatálybalépéséig fennmaradnak.

A jogkérdésről

A felperes eljáráshoz fűződő érdekének a fennállásáról

27 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott jogi aktusoknak a 2015/364 határozattal, valamint a 2015/357 végrehajtási rendelettel végrehajtott módosításait követően a felperes neve már nem szerepel a jegyzékben.

28 A Bizottság által támogatott Tanács a Törvényszék által feltett írásbeli kérdésre adott válaszában (fenti 23. pont) úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította eljáráshoz fűződő érdekének a fennállását.

29 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogvita tárgyának – a felperes eljáráshoz fűződő érdekéhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset az eredményénél fogva alkalmas arra, hogy az azt előterjesztő fél számára előnnyel járjon (lásd: 2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EBHT, EU:C:2007:322, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Továbbá a megtámadott jogi aktus jogellenességének elismerése, noha önmagában nem térítheti meg valamely vagyoni kárt, illetve nem orvosolhatja a magánélet sérelmét, mégis alkalmas az érintett személy becsületének helyreállítására, vagy az e jogellenesség miatt elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésének formáját képezheti, valamint igazolhatja az eljáráshoz fűződő érdeke fennállását is. E tekintetben az a körülmény, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedéseket véglegesen helyezték hatályon kívül, nem akadályozza meg azt, hogy az eljáráshoz fűződő érdek – az ezen intézkedéseket előíró jogi aktusoknak a hatálybalépésük és a hatályon kívül helyezésük időpontja közötti joghatásait illetően – fennmaradjon (lásd ebben az értelemben: 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EBHT, EU:C:2013:331, 70–72. és 82. pont).

31 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a felperes – amint azt a Törvényszék kérdéseire adott válaszában és a tárgyaláson állította anélkül, hogy azt a Tanács vitatta volna – részt vett és jelenleg is részt vesz az ukrán politikai életben. Következésképpen nevének jegyzékbe vételével történő közmegjelölése olyan személyként, aki Ukrajnában a pénzeszközök hűtlen kezelésének a tényállásával összefüggésben büntetőeljárás alatt áll, árthat többek között – politikusként – a jóhírnevének.

32 Arra kell tehát következtetni, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdeke a vitatott korlátozó intézkedéseknek az őt érintő részében történő hatályon kívül helyezése ellenére fennáll.

Az ügy érdeméről

33 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapot hoz fel. Az első jogalap a védelemhez való jog és a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésén alapul. A második jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén alapul. A harmadik jogalap a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel

érintett személyek jegyzékbe vételének a megtámadott határozatban és rendeletben rögzített kritériumai tiszteletben tartásának a hiányán alapul. A negyedik jogalap ténybeli hibán, az ötödik jogalap pedig a tulajdonhoz való jog megsértésén alapul.

34 A Törvényszék először a harmadik jogalap megvizsgálását tartja célszerűnek.

35 Harmadik jogalapjának alátámasztása érdekében a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadása nem felel meg az ezen intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbe vételének a megtámadott jogi aktusokban rögzített kritériumainak. A felperes egyrészt azt állítja, hogy nem került bizonyításra, hogy felelős az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért, valamint hogy ezen tényállással összefüggésben büntetőeljárás vagy nyomozás indult ellene, másrészt pedig hogy a hűtlenül kezelt pénzeszközök Ukrajnából való jogellenes kivitele az említett jogi aktusokban meghatározottól – nevezetesen a pénzeszközök hűtlen kezelésétől – különböző bűncselekménynek minősülne.

36 A felperes ezen érveléssel lényegében vitatja neve jegyzékbe vételének a megalapozottságát.

37 A Tanács egyrészt arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 1. cikke nem értelmezhető úgy, hogy az kizárólag azokra a személyekre vonatkozik, akik, illetve amelyek tekintetében állami pénzeszközök hűtlen kezelésével összefüggésben bírósági határozattal megállapították a bűnösségüket, másrészt pedig arra, hogy a hűtlenül kezelt állami pénzeszközök Ukrajnából való kivitele magának a pénzeszközök hűtlen kezelése bűncselekményének a tényállási elemét képezheti.

38 Emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a korlátozó intézkedések elfogadása érdekében figyelembe veendő általános kritériumokat illetően, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli, hogy azon indokok jogszerűségének a felülvizsgálata címén, amelyeken valamely meghatározott személy nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékére való felvételére vagy a jegyzékben történő fenntartására vonatkozó határozat alapul, az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy e határozat, amely e személy tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett indok - kellően pontosan és konkrétan megalapozottak-e (lásd: 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EBHT, EU:C:2015:248, 41. és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

39 A jelen esetben a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdésében előírt kritérium értelmében a korlátozó intézkedéseket „az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek[...]” tekintetében fogadják el.

40 A felperes nevét azzal az indokkal vették jegyzékbe, hogy „Ukrajnában állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és az Ukrajnából való jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekmények miatti nyomozás érdekében büntetőeljárás alatt álló személy”. Ebből az tűnik ki, hogy a Tanács úgy vélte, hogy a felperessel szemben legalábbis olyan vizsgálatot vagy nyomozást folytattak, amely nem (vagy még nem) vezetett hivatalos vádemeléshez.

41 A Tanács a felperes jegyzékbe vételével kapcsolatos indok alátámasztása érdekében a 2014. március 3-i levélre hivatkozik, amely jelzi, hogy „[a]z ukrajnai bűnüldöző szervek néhány büntetőeljárást indítottak az olyan bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás érdekében, amelyeket egykori magas rangú tisztviselők követtek el”, akik között a felperes szerepel. A levél később nagyon általánosan fogalmazva úgy folytatódik, hogy a kérdéses nyomozás „lehetővé tette a jelentős összegű állami pénzeszközök hűtlen kezelésének, valamint az Ukrajnából való későbbi jogellenes kivitelnek a bizonyítását”.

42 Az ügy iratai közül a 2014. március 3-i levél a Tanács által a jelen eljárás során benyújtott bizonyítékok közül az egyetlen, amely a megtámadott határozatnál és a megtámadott rendeletnél korábbi. Következésképpen az említett jogi aktusok jogszerűségét erre az egyetlen bizonyítékra tekintettel kell értékelni.

43 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a 2014. március 3-i levél elegendő bizonyítékot jelent-e azon következtetés alátámasztása érdekében, amely szerint a felperest a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdése értelmében „az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként” azonosították.

44 Márpedig – amint azt a Tanács hangsúlyozza – a 2014. március 3-i levél ugyan valamely harmadik ország legfőbb igazságügyi hatóságától - nevezetesen Ukrajna legfőbb ügyészének a hivatalától – származik, csak azt az általános állítást tartalmazza, amely szerint a felperes – ahogy a többi egykori magas rangú tisztviselő – nyomozás alatt áll, amelynek a tárgyát az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének a jobban nem konkretizált tényállása, valamint ezen pénzeszközök jogellenes külföldre vitele képezi. E levél nem szolgál pontosítással ezekről a tényállásokról, sem a felperes e tekintetben fennálló felelősségéről.

45 Továbbá a Tanács által a Törvényszék előtt tett állításokat illetően – amelyek szerint a felperest érintő nyomozás megindítása szükségszerűen olyan információkon alapult, amelyeket a nyomozás említett megindítása előtt végzett, nem konkretizált vizsgálatokat követően szereztek meg – meg kell állapítani, hogy csak puszta feltételezésekről van szó. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 29. cikk értelmében vett, a korlátozó intézkedések elfogadásával kapcsolatos határozatot nem az érintett harmadik ország hatóságainak a kérelmére válaszul fogadják el, hanem az olyan önálló intézkedésnek minősül, amelyet azért fogadnak el, hogy megvalósítsák az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának célkitűzéseit. Vitatás esetén az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EBHT, EU:C:2013:518, 120. és 121. pont; 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EBHT, EU:C:2013:775, 65. és 66. pont).

46 Kétségtelenül igaz, hogy – amint arra a Tanács hivatkozik – az uniós bíróság a korlátozó intézkedések alkalmazásával összefüggésben úgy ítélte meg, hogy az, hogy valamely személyt bűncselekményért felelős személyként azonosítanak, nem vonja maga után szükségszerűen az ilyen bűncselekményben való bűnösséget megállapító ítéletet (lásd ebben az értelemben: 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, C-220/14 P, EBHT, EU:C:2015:147, 72. pont; 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EBHT, EU:T:2014:93, 57–61. pont).

47 Ugyanakkor a fenti 46. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló ügyek összefüggésében a felperesekkel szemben a vagyonuk lefoglalásáról legalább végzést hozott az érintett harmadik ország legfőbb ügyésze, amelyet a büntetőbíróság helybenhagyott (Ezz és társai kontra Tanács ítélet, fenti 46. pont, EU:T:2014:93, 132. pont). Következésképpen ezekben az ügyekben a korlátozó intézkedéseknek a szóban forgó felperesekre való alkalmazása olyan konkrét ténybeli információkon alapult, amelyekről a Tanácsnak tudomása volt.

48 Márpedig a jelen esetben meg kell állapítani egyrészt, hogy a Tanács nem rendelkezett információkkal az ukrán hatóságok által a felperessel szemben konkrétan felrótt tényekről vagy magatartásokról, másrészt pedig a Tanács által hivatkozott 2014. március 3-i levél – még akkor is, ha nem elkülönülten, hanem abban az összefüggésben kerül megvizsgálásra, amelybe illeszkedik – nem minősülhet a fenti 38. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett kellően biztos ténybeli alapnak a felperes nevének azzal az indokkal történő jegyzékbe vételéhez, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért „felelősként” azonosították.

49 Végezetül a Tanács által előterjesztett és a megtámadott jogi aktusoknál későbbi kiegészítő bizonyítékok rámutatnak arra, hogy a felperes olyan nyomozás alatt állt, amelyet ezen jogi aktusok elfogadását követően és a közzétételük napján indítottak. Ennélfogva még az sem került bizonyításra, hogy a felperes a megtámadott jogi aktusok elfogadásakor tényleges „büntetőeljárás" alatt állt, miközben az ügye csak egy egyszerű nyomozati szakaszban volt. Ebből az következik, hogy a felperes nevének „büntetőeljárás alatt álló személy[ként]" való jegyzékbe vétele helytelen. Egyébiránt a Tanács – akit a tárgyaláson a korlátozó intézkedések felperes tekintetében való törléséről kérdeztek – nem szolgált az említett törlést igazoló magyarázattal.

50 A fentiek összességére tekintettel a felperes nevének jegyzékbe vétele nem teljesíti a szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékbe vételének a megtámadott határozatban rögzített kritériumait.

51 Következésképpen a harmadik jogalapnak helyt kell adni, ezért a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, amennyiben az a felperesre vonatkozik.

52 Ugyanezen indokokból a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni, amennyiben az a felperesre vonatkozik.

53 Mivel a harmadik jogalap megalapozott, a keresetnek helyt kell adni anélkül, hogy szükséges lenne a többi jogalapról dönteni.

54 Továbbá mivel a felperes neve a 2015/364 határozatot és a 2015/357 végrehajtási rendeletet követően már nem szerepel a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékében, nem szükséges a megtámadott határozat – amennyiben az a felperesre vonatkozik – joghatásainak a fenntartásával kapcsolatos kérdés eldöntése.

A költségekről

55 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

56 Mivel a Tanács pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

57 Egyébiránt az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Bizottság tehát maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozatot, valamint az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendeletet, amennyiben azok Andriy Portnovra vonatkoznak.

2) A Törvényszék kötelezi az Európai Unió Tanácsát a saját költségein kívül az A. Portnov részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Berardis Czúcz Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. október 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások